

Torah Forever.....Torah Forever.....Torah Forever.....Torah Forever.....Torah F

מעריב לחול

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו.
 יי הושיעה ממלך יעננו ביום קראנו:

סוף: ברכו את יי המבורך:
 קהל וסוף: ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים, במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יום ולילה, גולל אור מפני חשך, וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה, יי צבאות שמו. אל חי וקיים, תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יי המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצות, חקים ומשפטים, אותנו למדת על כן יי אלהינו, בשכבנו ובקומנו נשית בחקיה, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארץ זמינו, ובהם נהנה יומם ולילה, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל.

(יחיד אומר) אל מלך נאמן
 שמע | ישראל, יי | אלהינו, יי | אהד:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ואהבת את יי | אלהיה, בכל-לבבך, ובכל-נפשך, ובכל-מאדך. והיו הדברים האלה, אשר | אנכי מצוך היום, על-לבבך ושננתם לבניך, ודברתם בם בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך ובשכבך, ובקומך. וקשרתם לאות | על-ידך, והיו לטטפת בין | עיניך, וכתבתם | על מזוזת ביתך ובשעריך

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּמָה תִּשְׁמַעוּ אֶל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר | אֶנְכִי מְצַוֶּה | אֶתְכֶם הַיּוֹם,
 לְאַהֲבָה אֶת יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנִתְּתִי
 מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ, וְאֶסְפֹּת דָּגְנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. וְנִתְּתִי |
 עֵשֶׂב | בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאֶכְלֶתָּ וּשְׂבַעְתָּ. הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם,
 וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם | אֱלֹהִים | אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה | אִף-יְיָ בְכֶם,
 וְעָצַר | אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת-יְבוּלָהּ
 וְאֲבַדְתֶּם | מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה | אֲשֶׁר | יְיָ נָתַן לָכֶם וּשְׂמַתֶּם | אֶת
 דְּבָרֵי | אֱלֹהֵי-עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם | אֶתֶם לְאוֹת | עַל-יְדְכֶם,
 וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין | עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם | אֶתֶם | אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם,
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ, וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ וּכְתַבְתֶּם | עַל-מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ לִמְעוֹ | יָרְבוּ | יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 | יְיָ לְאַבְתֵּיכֶם לְתַת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם | עַל-הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר | יְיָ | אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר | אֶל-בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתֶּם, וְנִתְּנוּ | עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת.
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם | אֶתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם | אֶת-כָּל-מִצְוֹת | יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם |
 אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ | אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי | עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר-אֶתֶם זֹנִים |
 אַחֲרֵיהֶם לִמְעוֹ תִזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם | אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי | אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהִיֹּת
 לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי | יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם.

אִמַּת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת, וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוֹלָתוֹ, וְאִנְחָנוּ
 יִשְׂרָאֵל עָמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים, מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָאֵל
 הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַעֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אִין
 חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלֵנוּ,
 הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיְרַם קִרְנֵנוּ, עַל כָּל שׁוֹנְאָנוּ, הַעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
 וּנְקָמָה בַּפְרָעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עָמוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ
 בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, אֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם, בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בְּנֵינוּ
 גְבוּרָתוֹ. שָׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֶם:

מִי כַמְכָה בְּאֱלִים יְיָ, מִי כַמְכָה נֹאדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהִילָת, עֹשֶׂה פֶלְאָ
 מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֱלֹהֵי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלוֹךְ
 לְעוֹלָם וָעַד. וְנֹאמְרָ כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וַיְגָאֵלוּ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

השכיבנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סכת שלומך ותקנתו בעצה טובה מלפניך, והושיענו למען שמך, והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר, וחרב, ורעב ונגון, והסר שטן מלפנינו ומאחורנו, ובצל כנפיק תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה, ושומר צאתנו ובואנו, לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם. (ופרש עלינו סכת שלומך.) ברוך אתה יי, שומר עמו ישראל לעד.

ברוך יי לעולם, אמן ואמן. ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה. ברוך יי אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו. יהי שם יי מבורך, מעתה ועד עולם, כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול, כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם. וירא כל העם ויפלו על פניהם, ויאמרו: יי הוא האלהים, יי הוא האלהים. והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך. הושיענו יי אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך. כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני, וכבודו לשמך. כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך. ואנחנו עמך וצאן מרעייתך, גודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך. ברוך יי ביום, ברוך יי בלילה, ברוך יי בשכבנו, ברוך יי בקומונו. כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש. בידך אפקיד רוחי, פדית אתי יי אל אמת. אלהינו שבשמים, יחד שמך, וקיים מלכותך תמיד, ומלוד עלינו לעולם ועד.

יראו עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועתך באמת, באמור לציון מלך אלהיך. יי מלך, יי מלך, יי ימלוד לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוד בכבוד, כי אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי, המלך בכבודו, תמיד ימלוד עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו.

ש"ץ

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה, וימלוד מלכותה בחיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא (בעשיות ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושיבתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן.

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה

בעש"ת:

זָכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפְצֵי חַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְגוֹ אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף:

מְשִׁיב רָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה

בעש"ת:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלָלוּךָ, סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּיעָה. חֲנִנוּ מֵאַתָּךְ דַּעַה, בִּיעָה וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵנו מִלְכֵנו לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.

סֵלַח לָנוּ, אֲבֵינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מַחֵל לָנוּ, מִלְכֵנו כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חֲנוּן הַמֵּרַבֵּה לְסֵלַח.

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבֵה רִיבֵנוּ, וּגְאֲלֵנוּ מִהַרָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי גּוֹאֵל חוֹסֵךְ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רפאנו. יי, ותרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה
שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי,
רופא חולי עמו ישראל.

ברוך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
(בקנין) ותן ברכה (בחרף) ותן טל ומטר לברכה
על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברוך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה
יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע
מנפות הארץ. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטנו כבראשונה ויוצינו לברכה, והסר ממנו יגון ואנחה,
ומלוך עלינו אתה, יי, לבדך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך אתה
יי, מלך אוהב צדקה ומשפט (בעש"ת המלך המשפט).

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל הרשעה כרע תאבד, וכל אויביך מהרה
יכרתו, והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימנו. ברוך
אתה יי, שבר איבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת
סופריהם, ועל גרי הצדק ועלנו, יהמו נא רחמיה, יי אלהינו, ותן שכר טוב
לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם לעולם, ולא נבוש כי בד
בטחנו. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה
בקרוב בימנו בנן עולם, וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יי,
בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך
קונינו כל היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו, יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך, מלפני, ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

(בראש-חיד' שובחול-המצעד אימרים כאן "זעלה וקבא")

אלהינו ואלהי אבותינו, זעלה וקבא, ונגיע, ונראה, ונראה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משים בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום

לראש-חיד'ש: ראש החודש הזה

לפסח: חג המצות הזה

לסוכות: חג הסוכות הזה

זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס ורחם, עלינו והושיענו, כי אלקי עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחנונה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכנתו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסידך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמים, והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך.

(לחנכה ופירים):

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית
לאבותינו בנמים ההם בזמן הזה.

לחנכה:

בימי מתתקו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות נון הרשעה על
עמך ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמך הרבים
עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, נתת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
וידים ביד עוסקי תורתך, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה, ואחר כך באו בנגיד לדביר ביתך, ופנו את היכלך,
וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו,
להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפירים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המון הרשע, בקש להשמיד,
להרג ולאבד את כל היהודים, מנצר ועד זקן, סף ונשים, ביום אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמך הרבים הפרת את
עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על
(הצ.)

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך, מלכנו, תמיד לעולם ועד.

(בעש"ת: וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך.)

**וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו
סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך וקד נאה להודות.**

**שלוש רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל
השלוש. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.**

(בעש"ת: בספר חיים, ברכה, ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל
עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.)

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי, נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וסלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען ימנך, עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימנך וענני. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן.

היא רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בנימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערבה לך מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

ש"ץ

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי
 יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא (בעש"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמיתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן
 תתקבל עלותהון ובעותהון דכל (בית) ישראל קדם אבוהון די בשמא ואמרו אמן
 יהא שלמא רבא מן שמא וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן
 עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו כהם, וגרלנו ככל המונם (שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך, מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בנבחי מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו, ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד

על כן נסוה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתו. לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקרו יתנו. ויסקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך, יי ימלך לעולם ועד ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד, ושמו אחד

אל תיקרא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא עצה ותפר, דברו דבר ולא
 תקום, כי עמנו אל ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא,
 ואני אסבל ואמלי.

קדישיתים

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה בחייכון
 וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 והא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא
 יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתנהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
 בריך הוא לעלא (בעשיל'ת ולעלא מכל) מן כל ברקתא ושירתא, תשבחתא ונחמנתא,
 דאמירו בעלמא, ואמרו אמן
 והא שלמא רבא מן שמא וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן
 עשה שלום במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן

אימרים בכל יום לאחר תפילת שחרית ומעריב מראש חדש אלול עד אחר שמיני עצרת:

לדוד יי אורי וישעי ממי אירא, יי מעוז חיי ממי אפחד, בקרב עלי מרעים, לאכל את
 בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלי, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום
 עלי מלחמה בזאת אני בוטח, אחת שאלתי מאת יי, אותה אבקש שבתי בבית יי, כל
 ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלי, כי צפנני בסכה ביום רעה, יסתרגי בסתר
 אהלו בצור ירוממני ועתה ירום ראשי, על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי
 תרועה, אשיחה ואזמרה ליי שמע יי קולי אקרא, והנני וענני לך אמר לבי, בקשו פני,
 את פניך יי אבקשי, אל תסתר פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי הייתי, אל תסשני
 ואל תעזבני אלהי ישעי, כי אבי ואמי עזבוני, ויי אספגני הורגני יי דרךך, ונחני בארץ
 מישור, למען שרקי, אל תתנני בגפש צרי, כי קמו בי עדי שקר ויפח חמסי לולא
 האמנתי, לראות בטוב יי בארץ חיים, קוה אל יי, חזק ואמץ לבך וקוה אל יי

בבית אבל אימרים למנצח:

למנצח לבני קרח מזמור. שמעו זאת כל העמים, האזינו כל לשבי חלד. גם בני אדם,
 גם בני איש, חד עשיר ואביון, פי ידבר חכמות, והגות לבי תבונות. אטה למשל אונני,
 אפתח בכנור חידתי. למה אירא בימי רע, עון עקבי יסבני. הבטחים על חילם, וברב
 עשרם יתהללו. אח לא פדה יפדה איש, לא יתן לאלהים כפרו. ויקר פדיון נפשם,
 וחדל לעולם. ויח עוד לנצח, לא יראה השחת. כי יראה חכמים זמותו, חד כסיל
 ובער יאבדו, ועזבו לאחרים חילם. קרבם בתימו לעולם, משכנתם לדור נדר, קראו
 בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל גליו, נמשל כפהמות נדמו. זה דרכם, כסל למן,
 ואחריהם בפיהם ירצו, סלה. כצאן לשאול שתן, מות ירעם, וירדו בם ישרים לבקר,
 וצורם לבלות שאול מזבל לו. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה. אל
 תיקרא כי יעשר איש, כי ירבה כבוד ביתו. כי לא במוותו יקח הכל, לא ירד אחריו
 כבודו. כי נפשו בחייו יברך, ויודך כי תיטיב לך. תבוא עד דור אבותינו, עד נצח לא
 יראו אור. אדם ביקר ולא יבין, נמשל כפהמות נדמו.

ספירת העומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר.

טז בניסן, א של חול המועד

היום יום אחד לעומר.

יז בניסן, ב' של חול המועד

היום שני ימים לעומר.

יח בניסן, ג' של חול המועד

היום שלשה ימים לעומר.

יט בניסן, ד' של חול המועד

היום ארבעה ימים לעומר.

כ בניסן, ה' של חול המועד

היום חמשה ימים לעומר.

כא בניסן, שביעי של פסח

היום ששה ימים לעומר.

כב בניסן, מצאי יום טוב

היום שבועה ימים שהם שבוע אחד לעומר.

כג בניסן

היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר.

כד בניסן

היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר.

כה בניסן

היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר.

כו בניסן

היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר.

כז בניסן

היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר.

כח בניסן

היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר.

כט בניסן

היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעומר.

ל בניסן, א דראש חודש

היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר.

א באייר, ב' דראש חודש

היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעומר.

ב באייר

היום שבועה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר.

ג' באייר

היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר.

ד' באייר

היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר.

ה' באייר, יום העצמאות

היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעמר.

ו' באייר

היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעמר.

ז' באייר

היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר.

ח' באייר

היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר.

ט' באייר

היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר.

י' באייר

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר.

יא באייר

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר.

יב באייר

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר.

יג באייר

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעמר.

יד באייר, פסח שני

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר.

טו באייר

היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעמר.

טז באייר

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר.

יז באייר

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעמר.

יח באייר, ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעמר.

יט באייר

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעמר.

כ באייר

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעמר.

כא באייר

היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעמר.

כב באייר

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעמר.

כג באייר
 היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה זמנים לעמר.
 כד באייר
 היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה זמנים לעמר.
 כה באייר
 היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה זמנים לעמר.
 כו באייר
 היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה זמנים לעמר.
 כז באייר
 היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעמר.
 כח באייר, יום חרות יהושלים
 היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר.
 כט באייר
 היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני זמנים לעמר.
 אבסיון, ליל ראש חודש
 היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה זמנים לעמר.
 ב' בסיון
 היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה זמנים לעמר.
 ג' בסיון
 היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה זמנים לעמר.

ד' בסיון
 היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה זמנים לעמר.
 ה' בסיון, ערב שביעות
 היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעמר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן
 סלה.

